

mlčení (§ 20 (3) zák. o ochr. náj.). Tento závazek přešel podle §§ 548 a 801 obč. zák. na žalovanou jako dědičku bezvýjimečně se přihlásivší, které pozůstalost byla odevzdána.

Čís. 9195.

Nejde o námitku nepřipustnosti pořadu práva, nýbrž o námitku nepřislušnosti řádných soudů, uplatňuje-li proti žalobě vyloučeného člena společenstva proti společenstvu o zjištění neplatnosti vyloučení ze společenstva žalované společenstvo, že o vyloučení člena společenstva měla konečně rozhodnouti valná hromada společenstva.

Společenstva podle zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák.

Je-li ve stanovách společenstva, že člen pozbývá členství ve společenstvu, když svým jednáním ohrožuje zájmy společenstva, a že o vyloučení takového člena rozhoduje valná hromada, jest vyloučený člen oprávněn domáhati se žalobou zjištění neplatnosti svého vyloučení ze společenstva.

(Rozh. ze dne 20. září 1929, R II 240/29.)

Žalobci byli vyloučeni jako členové žalovaného družstva usnesením valné hromady ze družstva. Žalobci pokládajíce toto usnesení za nezákonné, žalovali o zjištění, že nepozbyli členství družstva a že žalovaná strana jest povinna trpěti, by žalující strana dále vykonávala členská práva. Žalované družstvo vzneslo námitku nepřipustnosti pořadu práva, neboť podle §§ 39 a 55 stanov družstva má o vyloučení členů družstva »bez dalšího odvolání rozhodnouti valná hromada družstva«. **Soud první stolice** námitce vyhověl a žalobu odmítl. **Rekursní soud** zamítl námitku nepřipustnosti pořadu práva a uložil prvému soudu, by, vyčkaje pravomoci, pokračoval v zahájeném sporu. **Důvody:** Rekurs do usnesení prvního soudu jest odůvodněn. Námitka »rozhodčí smlouvy« nekryje se s pojmem »nepřipustnosti pořadu práva«. Neboť rozhodčí smlouva vztahuje se podle § 577 c. ř. s. na právní věci, náležející k působnosti řádných soudů. Námitka »rozhodčí smlouvy« musí býti stranou uplatňována; nelze k ní přihlížeti z úřadu. Jest předmětem vzdání se stran. Nelze proto mluvit »o nepřipustnosti pořadu práva«. Námitka rozhodčí smlouvy byla sice včas uplatňována (§ 441 c. ř. s.), neboť žalovaná strana ji vznesla, než se pustila do jednání o hlavní věci. Avšak tato námitka není odůvodněna. Podle §§ 39 a 55 stanov žalovaného společenstva rozhoduje o vyloučení společníků valná hromada žalovaného družstva bez dalšího odvolání. I kdyby smysl tohoto usnesení byl sporný, rozhoduje o pravém smyslu usnesení zase valná hromada žalovaného družstva. Avšak §§ 39 a 55 stanov nezakládají rozhodčí smlouvu, neboť podle § 577 c. ř. s. jest podstatnou částí této smlouvy »vzdání se pořadu práva«. Ze zmíněných §§ nevysvítá, že se procesní strany vzdaly pořadu práva. Mimo to jest podle povahy věci vyloučeno, by ve sporech mezi společenstvem a jeho členy valná hromada společenstva rozhodla

jako rozhodčí soudce, neboť valná hromada jest hlavním orgánem žalovaného družstva. Rozhodčím soudcem nemůže býti ani strana sama, ani její zákonný orgán. Posléze jsou předpisy §§ 39 a 55 stanov žalovaného družstva téměř ve stanovách všech společenstev (srovnej Riess, Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften str. 183). Nejde tu o činnost rozhodčí, nýbrž o přidělení ryze vnitřní funkce orgánů společenstva. Valná hromada má pro společenstvo jako vnitřní věc rozhodnouti spory o vyloučení společníků. Avšak tímto předpisem není vysloveno, že tato otázka má býti zmíněným orgánem rozhodnuta s vyloučením pořadu práva. Namítaná rozhodčí smlouva neodpovídá ani stanovám společenstva ani zákonu (§ 577 c. ř. s.).

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Správně vyložil rekursní soud, že podstatou námítky žalované strany není námitka nepřipustnosti pořadu práva, nýbrž námitka nepřislušnosti řádných soudů. Nelze přisvědčiti názoru žalovaného družstva, že proti usnesení valné hromady o vyloučení žalobců ze společenstva z důvodu § 6 písm. a) stanov není dalšího opravného prostředku a že proto v souzeném případě žalobci nastoupený pořad práva jest vyloučen, neboť ze stanov družstva nelze správnost tohoto názoru dovoditi. Podle § 6 písm. a) stanov pozbývá společník členství ve společenstvu, když jednáním svým ohrožuje zájmy společenstva. O vyloučení takového člena rozhoduje podle § 39 čís. 12 stanov valná hromada. Ustanovení, že usnesení valné hromady o vyloučení člena nelze napadati, žádný z těchto předpisů stanov neobsahuje a přičilo by se dotyčné ustanovení stanov právnímu citu, kdyby postiženému společníku nemělo býti přiznáno právo, by rozhodnutí valné hromady o jeho vyloučení ze společenstva nemohl si dáti přezkoumati třetí osobou, po případě soudy, i kdyby rozhodnutí to nebylo správným. Z ustanovení § 55 stanov, který, třebaže jest nadepsán »Smírčí soud«, ve skutečnosti neobsahuje smlouvu o rozhodčím ve smyslu § 577 c. ř. s., jak soud rekursní v napadeném usnesení uvedl a správně odůvodnil, správnost názoru žalovaného družstva nelze dovoditi. Tvrzení, že o otázce, zda společník ohrožuje zájmy společenstva, nejlépe může rozhodovati valná hromada a že proto jest na místě vyloučení dalšího odvolání v § 55 stanov proti usnesením valné hromady, není správné, neboť § 55 stanov vylučuje další odvolání jen pro spory o smysl jednotlivých článků společenské smlouvy a pozdějších usnesení, nikoli však o správnosti důvodů k vyloučení člena valnou hromadou podle § 6 stanov. Žalované družstvo neodůvodnilo v dovolacím rekursu, proč k rozhodování sporu mezi ním a jeho členy má býti příslušným jen sborový soud prvé stolice, neboť k odůvodnění tomu nestačí poukaz na obsah zákonů upravujících poměr obchodních společností. Míní-li těmito svými vývody námitku nezhojitelné nepřislušnosti, nemá pravdu, neboť není zákonného předpisu, jímž by pro takovéto spory byla příslušnost okresního soudu vyloučena, míní-li tím nepří-

slušnost zhojitelnou, jest tato námitka opozděna (§§ 441 c. ř. s. a 43 j. n.). Poněvadž § 55 stanov, jak uvedeno, neobsahuje dohodu stran o rozhodčím soudu, není se třeba zabývatí vývody stěžovatelovými, jimiž se snaží dovoditi, že valná hromada družstva může býti rozhodčím mezi družstvem a jeho členy, a stačí v tom směru poukázati na odůvodnění napadeného usnesení, které shledává nejvyšší soud správným, stavu věci a zákonu odpovídajícím. Poněvadž v souzeném případě k nastoupení pořadu práva žalobcům dohoda o rozhodčím soudě nevádí, není k rozhodnutí o otázce, zda jsou tu podmínky vyloučení žalobců z družstva ve smyslu § 6 písm. a) stanov, pořad práva vyloučen a proto právem rekursní soud zamítl námitku nepřipustnosti pořadu práva, správně nepřislušnosti řádných soudů, a soudu první stolice uložil, by v zahájeném sporu podle zákona pokračoval.

Čís. 9196.

Do udělení příklepu k exekučně vydražené nemovitosti nelze podati odpor.

(Rozh. ze dne 21. září 1929, R I 738/29.)

Usnesením exekučního soudu ze dne 8. března 1929 byl udělen vydražiteli příklep k exekučně vydraženým nemovitostem. Dne 11. března 1929 podal hypotekární věřitel Max W. písemný odpor proti udělení příklepu z důvodu, že nebyl vyrozuměn o dražebním roku, ježto obsílka nebyla doručena jemu, nýbrž jeho manželce, jež mu o ní nic nesdělila, že manželka nebyla oprávněna přijímati úřední zásilky, nýbrž jen zásilky soukromých osob. Hypotekární věřitel Max W. svým právním zástupcem Dr. L-em dne 4. března 1929, tedy 4 dny před dražbou, podal písemnou přihlášku o hotové zaplacení pohledávky 5.000 Kč. Dr. L. nevyrozuměl Maxe W-a o dražebním roku, ježto předpokládal, že bude soudem zvláště o dražbě zpraven. Dr. L. byl při dražbě přítomen za vymáhající stranu Okresní nemocenskou pojišťovnu v P. Písemnému odporu Maxe W-a proti udělení příklepu vyhověl **e x e k u č n í s o u d** usnesením ze dne 16. května 1929, proto, že Max W. nebyl řádně zpraven o roku dražebním (§§ 171, 184 čís. 3 ex. ř.). **R e k u r s n í s o u d** změnil napadené usnesení v ten smysl, že odmítl odpor hypotekárního věřitele Maxe W-a proti udělení příklepu vydražiteli. **D ů v o d y:** Usnesení ze dne 16. května 1929, jímž byl odepřen příklep, na základě opozdění písemného odporu Maxe W-a, odporuje zákonu, neboť podle § 182 ex. ř. odpor proti udělení příklepu lze vznésti jen při dražebním roku osobami přítomnými při dražbě před skončením zápisu o dražbě; později k němu nesmí býti přihlédáno (§ 182 druhý odstavec ex. ř.), a to ani, když byl podán osobou, jež měla býti zpravena o dražebním roku, ale o něm nebyla zpravena. Ani ti, kdož se nedostavili k dražebnímu roku proto, že nebyli o něm řádně zpraveni, nemohou odporovati usnesení o udělení příklepu, a to ani rekurem proti usnesení o udělení